

PRAKSISOVERSIGT · ENERGIKLAGENÆVNET

Praksisoversigt over depositum, afbrydelse og leverandørskifte i elforsyningen

Energiklagenævnets prøvelse af urimelige krav og betingelser over for elkunder

Version 2 Opdateret 8. sep. 2026 27 afgørelser · 2003-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Praksisoversigten samler Energiklagenævnets afgørelser om depositum og sikkerhedsstillelse, afbrydelse af elforsyningen og adgangen til leverandørskifte. Nævnet prøver som klageinstans Forsyningstilsynets (tidligere Energitilsynets) stillingtagen til, om netvirksomheders og elhandelsvirksomheders krav og betingelser er urimelige efter elforsyningsloven, og har over en årrække fastlagt et forholdsvis fast sæt kriterier for, hvornår et depositumkrav er berettiget. Samtidig trækker Energiklagenævnet en skarp grænse mod de civile tvister om selve forbrugsopgørelsen og afbrydelsens berettigelse, der hører under Ankenævnet på Energiområdet og domstolene. Oversigten sammenholder nævnets linje med den nyere domstols- og tilsynspraksis om skifterelaterede gebyrer og hæftelse for elforbrug.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Energiklagenævnet kræver, at elkunden umiddelbart forud for kravets fremsættelse gentagne gange har overskredet den almindelige betalingsfrist, før et depositumkrav kan anses for rimeligt.
- 02** Energiklagenævnet afviser depositumkrav, der alene hviler på personsammenfald med tidligere ejere eller på restancer i andre selskabers kontraktforhold – den juridiske person, kravet rettes mod, skal selv have misligholdt.
- 03** Energiklagenævnet accepterer, at en netvirksomhed betinger genetablering af netadgangen af sikkerhedsstillelse for fremtidige betalinger, og dermed gør sikkerhedsstillelse til en forudsætning for at gennemføre et leverandørskifte.
- 04** Energiklagenævnet lægger vægt på, at en flytning ikke formindsker risikoen for manglende betaling; restancer fra en tidligere adresse kan derfor indgå i grundlaget for depositumkravet.
- 05** Elforsyningsloven fraviger ikke dansk rets almindelige regel om solidarisk hæftelse – forsyningsvirksomheden kan holde sig til én af flere medhæftende for hele beløbet.
- 06** Energiklagenævnet kræver en individuel bedømmelse af den enkelte kunde; generelle depositumregler knyttet til adressen eller alene til eksterne kreditanmærkninger er urimelige over for private forbrugere.

- 07 Energiklagenævnet lægger vægt på, om virksomheden kunne have begrænset sin risiko på mindre indgribende måde – hyppigere afregning og accept af forkortet lukkevarsel taler imod et depositumkrav.
- 08 Energiklagenævnet afviser at behandle civile tvister om forbrugsopførelsen og afbrydelsens berettigelse; disse hører under Ankenævnet på Energiområdet og domstolene.
- 09 Energiklagenævnet anser sig som udgangspunkt for kompetent til bevisspørgsmål, men henviser sager, der kræver egentlig bevisførelse – fx om divergens mellem faktisk og målt forbrug – til domstolene.
- 10 Klagefristen til Energiklagenævnet er 4 uger, og nævnet giver kun oprejsningsbevilling, hvis klageren dokumenterer helt særlige omstændigheder.
- 11 Skift af elhandelsvirksomhed må ikke udløse gebyr; alene frivillig førtidig opsigelse af en fastpriskontrakt kan udløse et forholdsmæssigt skifterelateret gebyr, og bevisbyrden for det direkte økonomiske tab påhviler elhandelsvirksomheden.
- 12 Energiklagenævnet stadfæster Forsyningstilsynets påbud om gennemsigtighed i elkontrakter, når prisoplysninger er modstridende, eller vilkår alene er tilgængelige via links, der ikke opfylder kravet om varigt medie.

Retsgrundlaget: fra § 6, stk. 3, til § 6 d, § 6 b og

§ 1 elleveringsbekendtgørelsen

Energiklagenævnets depositumpraksis blev bygget op omkring to bestemmelser i elforsyningsloven, som de lød i 1999-loven og de tidlige lovebekendtgørelser: kravet om, at kollektive elforsyningsvirksomheder skulle stille deres ydelser til rådighed på gennemsigtige, objektive, rimelige og ensartede vilkår (dagældende § 6, stk. 3, senere stk. 4), og Energitilsynets adgang til at give pålæg om ændring af priser og betingelser, der stred mod loven. Af de oprindelige lovebemærkninger til § 6 fremgår om rimelighedskravet:

»Kollektive elforsyningsvirksomheder skal, jf. bestemmelsen i § 6, stk. 3, stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på gennemsigtige, objektive og ensartede vilkår. Gennemsigtighedskravet sikrer forbrugerne adgang til oplysninger om forudsætningerne for de kollektive elforsyningsvirksomheders tarifiering.«

Bestemmelsen er siden flyttet. Ved nyaffattelsen af § 6 i 2014 – der afskaffede forsyningspligten og indførte leveringspligten – anførte lovgiver udtrykkeligt, at rimelighedskravet ikke længere ville følge af § 6, men »sker der dog en indholdsmæssig videreførelse af bestemmelsen i forslaget til § 6 d«. I dag lyder [elforsyningsloven § 6 d](#) derfor:

»Kollektive elforsyningsvirksomheder skal stille deres ydelser til rådighed for elkunderne på gennemsigtige, objektive, rimelige og ikkediskriminerende vilkår.«

Dette er en vigtig pointe ved læsningen af ældre afgørelser: når Energiklagenævnet i sagerne fra 2003-2006 henviser til »§ 6, stk. 3«, er den materielle norm i dag [§ 6 d](#). Indgrebshjemlen er derimod uændret placeret i [elforsyningsloven § 77, stk. 1](#), hvorefter Forsyningstilsynet kan give pålæg om ændring af priser og betingelser, hvis de må anses for at stride mod loven.

Samtidig er selve forbrugerbeskyttelsen ved depositum og afbrydelse i dag flyttet ned i bekendtgørelsesniveau. [Elforsyningsloven § 6](#) fastslår, at levering forudsætter en aftale med en elhandelsvirksomhed, at elkunden frit kan vælge elhandelsvirksomhed og elprodukt, og at der **ikke** må opkræves gebyr ved skift.

[Elforsyningsloven § 6 b, stk. 2](#) bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om leveringspligten, herunder »regler om elhandelsvirksomheders krav om sikkerhedsstillelse fra husholdningsforbrugere« og »regler om forsyningsafbrydelse ved manglende sikkerhedsstillelse«, herunder om sikkerhedens størrelse, forrentning og tilbagebetaling.

Denne bemyndigelse er udmøntet i elleveringsbekendtgørelsen. Efter [Elleveringsbekendtgørelsen § 30](#) kan sikkerhedsstillelse kræves, »hvis der er særlig grund til at forvente manglende betalingsevne eller betalingsvillighed«, sikkerheden må ikke overstige risikoen i det konkrete tilfælde og højst 5 måneders betaling, og en elhandelsvirksomhed kan **ikke** hæve aftalen eller afbryde forsyningen på grund af manglende betaling for allerede afholdt forbrug. [§ 31](#) fastsætter fristerne (mindst 2 måneder uden aktuel restance, mindst 15 hverdage efter to rykkerskrivelser ved aktuel restance), [§ 32](#) varslet på mindst 3 hverdage før ophævelse, og [§ 33](#) at sikkerheden skal holdes adskilt fra virksomhedens formue, forrentes og tilbagebetales, når kunden har betalt rettidigt i 1 år. Efter [§ 1, stk. 2](#) gælder §§ 30-33 kun over for husholdningskunder.

Den ældre kollektive tilsynspraksis, som nævnet trækker på, ligger i [Gas- og Varmeprisudvalgets cirkulæreskrivelse om vejledende retningslinier for forsyningsvirksomheders restanceinddrivelse](#), hvor det allerede i 1982 blev fastslået, at en forbruger i restance »altid [skal] have mulighed for ... at sikre sig fortsat levering gennem sikkerhedsstillelse for betaling af fremtidige leverancer«, og at der ikke må afbrydes, når en afdragsordning overholdes, eller der er stillet sikkerhed.

LOV

[Elforsyningsloven § 6, stk. 1](#)[Elforsyningsloven § 6b, stk. 2](#)[Elforsyningsloven § 6d](#)[Elforsyningsloven § 77, stk. 1](#)[Elleveringsbekendtgørelsen § 30, stk. 1](#)[Elleveringsbekendtgørelsen § 31](#)[Elleveringsbekendtgørelsen § 32](#)[Elleveringsbekendtgørelsen § 33](#)

Energiklagenævnets prøvelseskompetence – og grænsen til

§ 2 Ankenævnet på Energiområdet og domstolene

Energiklagenævnet er ikke et forbrugerklagenævn. Nævnet behandler efter [elforsyningsloven § 89, stk. 1](#) klager over **afgørelser** truffet af klima-, energi- og forsyningsministeren eller af Forsyningstilsynet efter loven eller regler udstedt i medfør af loven. Prøvelsen er derfor en prøvelse af tilsynets afgørelse – ikke en selvstændig behandling af tvisten mellem kunden og virksomheden.

Denne afgrænsning er den enkeltstående vigtigste linje i praksis. I [11-378](#) klagede en forbruger over, at et netselskab forhindrede skift til ny elleverandør, fordi strømmen var afbrudt for manglende betaling af a conto-regninger. Nævnet fastslog udtrykkeligt, at sagen »alene vedrørte adgangen til leverandørskifte og ikke den underliggende tvist om tidligere opkrævninger og strømafbrydelsen, som henhører under Ankenævnet for Energiområdet og domstolene«. Samme kompetencesnit er beskrevet i den parallelle registrering af sagen, [11-378.](#), hvor nævnet fremhæver, at Ankenævnet på Energiområdet er et **privat** ankenævn.

At Ankenævnet på Energiområdet er privat har en processuel konsekvens: Energiklagenævnet kan ikke videresende sagen dertil. I [20-05624](#) afviste nævnet en klage om udtræden af et kollektivt forsyningsanlæg som en civilretlig tvist og bemærkede, at klagen ikke kunne henvises til Ankenævnet på Energiområdet, jf.

forvaltningsloven § 7, stk. 2 modsætningsvis – klageren måtte selv rette henvendelse. Nævnet tilføjede, at Ankenævnet på Energiområdet afdølelser ikke kan påklages til Energiklagenævnet. Det retlige udgangspunkt er lov om Forsyningstilsynet § 3, stk. 3: »Forsyningstilsynet behandler ikke klager om civilretlige tvister.«

Grænsedragningen er dog ikke mekanisk, og nævnet fortolker »civilretlig tvist« forholdsvis snævert, når der reelt er tale om fortolkning af anmeldte og godkendte vilkår. I 24/09249 havde Forsyningstilsynet afvist en sag mellem to netselskaber om frigjort leveringsomfang som civilretlig. Energiklagenævnet ophævede afvisningen og hjemviste sagen med den begrundelse, at der var tale om

»... en offentligretlig tvist om fortolkning af tilslutningsbestemmelserne i relation til fratagelse af leveringsomfang, som Forsyningstilsynet har kompetence til at påse.«

Nævnet fastslog, at spørgsmålet om, hvorvidt godkendte vilkår håndhæves i strid med elforsyningsloven § 6 d og § 73 a, falder inden for tilsynskompetencen efter § 77, stk. 1 – uafhængigt af parternes uenighed om et privatretligt samtykke. Afgørelsen er den klareste markering af, at en uenighed ikke bliver civilretlig, blot fordi den udspringer af et kontraktforhold.

Endelig prøver nævnet, om det påklagede overhovedet er en afgørelse. I 26-04672 afviste nævnet en klage over en kommunes e-mail om en overskredet tilmeldingsfrist, fordi meddelelsen ikke udgjorde en forvaltningsretlig afgørelse – og vejledte i stedet om Ankenævnet på Energiområdet. Og i 11-536 tiltrådte nævnet, at tilsynet kunne afvise en række klagepunkter – om målergodkendelse, kommunale it-leverandører og lejeretlige forbrugsgørelser – som liggende uden for elforsyningslovens rammer, efter at tilsynet forgæves havde forsøgt at få klagen præciseret, jf. forvaltningsloven § 7, stk. 1.

LOV	Elforsyningsloven § 6d	Elforsyningsloven § 73a	Elforsyningsloven § 77, stk. 1
	Elforsyningsloven § 89, stk. 1	Forvaltningsloven § 7, stk. 1, 2	
	Lov om Forsyningstilsynet § 3, stk. 3		
PRAKSIS	Energiklagenævnet · Energiklagenævnet afviser klage over Rødovre Kommunes meddelelse om fjernvarmetilslutning – manglende kompetence		27.05.2026
	Energiklagenævnet · Energiklagenævnet ophæver afgørelse: Netselskabs administration af tilslutningsbestemmelser vedrørende frigjort leveringsomfang er en offentligretlig tvist		17.10.2025
	Energiklagenævnet · Energiklagenævnets afvisning af klage om udtrædelse af fjernvarmeforsyning grundet manglende kompetence		07.10.2020
	Energiklagenævnet · Afvisning af klage over elforsyning på grund af manglende præcisering og kompetence		05.05.2008
	Energiklagenævnet · Krav om sikkerhedsstillelse for netadgang som betingelse for leverandørskifte		28.03.2006

§ 3 Hvad Energiklagenævnet lægger vægt på ved depositum og sikkerhedsstillelse

På tværs af depositumsagerne er der et genkendeligt vurderingsmønster. Energiklagenævnet lægger afgørende vægt på **det konkrete, umiddelbart forudgående betalingsforløb** – ikke på en generel risikoprofil.

Den kanoniske formulering findes i 11-205, hvor nævnet stadfæstede Energitilsynets afgørelse om Odense Energis depositumkrav: en forsyningsvirksomhed kan stille krav om depositum som sikkerhed for fremtidig levering, når forbrugeren **umiddelbart forud for kravets fremsættelse gentagne gange har overskredet den almindelige betalingsfrist**. Nævnet lagde til grund, at klagerens leveringsforhold var kendetegnet

ved manglende rettidig betaling af kvartalsregninger, ubetalt flytteafregning, insolvenserklæring og fortsat uregelmæssig betaling efter indflytning på ny adresse.

De faktiske omstændigheder, nævnet gentagne gange fremhæver, er:

- **Antallet og hyppigheden af for sent betalte regninger.** I [11-78](#) lagde nævnet vægt på, at klageren i de ti måneder forud for kravet havde betalt ni regninger for sent og i seks tilfælde havde modtaget inkassomeddelelse.
- **Rykker- og inkassoforløbet.** I [11-73](#) var der udsendt syv rykkerskrivelser og fire inkassomeddelelser i løbet af ét år, og klageren var i restance netop da kravet blev fremsat.
- **Aktuel restance på kravtidspunktet.** I [11-115](#) var kunden i restance med en flytteregning og havde gentagne gange overskredet betalingsfristen for a conto-regninger; nævnet fandt hverken kravet eller dets størrelse på 35.000 kr. kritisabelt.
- **Kundetypen.** Praksis er lempeligere over for erhvervsdrivende end over for private. I [11-115](#) tiltrådte nævnet tilsynets vægtning af, at der hurtigere kan stilles krav om depositum over for erhvervsvirksomheder på grund af den større tabsrisiko – med henvisning til ældre kendelser fra Konkurrenceankenævnet.

Omvendt lægger nævnet vægt på forhold, der **taler imod** et depositum:

- **Mindre indgribende risikobegrænsning.** I [11-211](#) indgik det i nævnets vurdering, at kunden var overgået til månedsafregning og havde accepteret afbrydelse med forkortet varsel – tiltag, der »reducerede Vestforsyningsens risiko betydeligt«.
- **Manglende varslings.** I [11-73](#) tiltrådte nævnet forbrugerens indvending om, at kravet burde have været varslet, og noterede tilsynets tilkendegivelse om, at en frist på under to måneder til at stille depositum ikke er rimelig. Nævnet tilsidesatte dog ikke kravet, fordi det for en kunde i restance måtte have været nærliggende, at et sådant krav kunne blive fremsat. Varlingskravet er siden blevet positivt ret i [Elleveringsbekendtgørelsen § 31](#).
- **Manglende individuel bedømmelse.** I den parallelle varmforsyningssag [21-553](#) havde et kraftvarmeværk indført en generel takstbladsregel om depositum ved ejendomme, hvor forsyningen tidligere havde lidt tab. Tilsynet fandt reglen urimelig, fordi praksis over for private forbrugere altid kræver en individuel bedømmelse, og fordi »en ekstern kreditanmærkning ikke i sig selv [kan] begrunde et depositumskrav«. Nævnet afviste ganske vist klagen af formelle grunde (der forelå ikke et pålæg), men refererer tilsynets kriterier uden at tage afstand fra dem.

Endelig ligger **den økonomiske situation som sådan** uden for nævnets prøvelse. I [11-205](#) afviste nævnet at tillægge det betydning, at klageren var i en gældssaneringssituation, og at betaling af den gamle restance ville forfordle kreditorerne.

LOV	Elforsyningsloven § 6d	Elforsyningsloven § 77, stk. 1	Elleveringsbekendtgørelsen § 31
PRAKSIS	Energiklagenævnet · Klage over Energitilsynets afgørelse om opkrævning af depositum		26.02.2007
	Energiklagenævnet · Energiklagenævnets afgørelse om Vestforsynings krav om depositum fra Hotel Vinderup ApS		16.09.2004
	Energiklagenævnet · Energiklagenævnets afgørelse om Odense Energis krav om depositum for ellevering		15.09.2004
	Energiklagenævnet · Klage over Energitilsynets afgørelse vedrørende krav om depositum for ellevering		13.02.2004
	Energiklagenævnet · Energiklagenævnets afgørelse om NESA's opkrævning af depositum		28.10.2003

§ 4 Depositumkravets adressat og omfang: flytning, medhæftelse og personsammenfald

To afgørelser afsagt med én dags mellemrum i september 2004 udgør tilsammen nævnets ledende praksis om, **hvem** et depositumkrav må rettes mod og **hvilke** restancer det må bygge på.

I [11-205](#) stadfæstede Energiklagenævnet Odense Energis krav og afviste tre indsigelser med principiel rækkevidde:

- **Flytning.** Nævnet tillagde det ingen betydning, at depositumkravet angik restancer fra en tidligere adresse, »da risikoen for manglende betaling ikke formindskes af en flytning«.
- **Medhæftende skyldnere.** Nævnet fastslog, at elforsyningsloven ikke fraviger dansk rets almindelige regel om solidarisk hæftelse for flere skyldnere i samme skyldforhold, medmindre andet er aftalt, og at rimelighedskravet ikke er til hinder herfor. Forsyningsvirksomheden kunne derfor holde sig til klageren for hele beløbet, selv om der havde været en medhæftende tidligere samlever.
- **Anmeldte leveringsbetingelser som ramme.** Nævnet lagde vægt på, at Odense Energis leveringsbetingelser – anmeldt til Energitilsynet – gav adgang til at kræve depositum, når der er risiko for restancer eller uerholdelige betalingskrav.

Dagen før havde nævnet i [11-211](#) **ændret** Energitilsynets afgørelse. Tilsynet havde godkendt et depositumkrav mod Hotel Vinderup ApS med henvisning til hotelbranchens konkursrisiko, det store elforbrug, den lave anpartskapital og personsammenfaldet mellem den tidligere ejer og den nuværende direktørs ægtefælle. Energiklagenævnet fandt kravet urimeligt og lagde vægt på:

- at Hotel Vinderup ApS **som juridisk person var forskellig** fra de tidligere ejere, der havde påført forsyningen tab,
- at selskabet **ikke selv** havde betalt for sent forud for kravets fremsættelse,
- at de sædvanlige kriterier – uregelmæssige betalingsmønstre eller permanente udeståender – dermed ikke var opfyldt, og
- at elforsyningsloven ikke gav adgang til at basere kravet for **egne** fremtidige krav på tidligere restancer i kontraktforhold med **andre** selskaber, »uanset selskabsretlige forbindelser«; depositumkravet skulle derfor under alle omstændigheder reduceres til den del, der vedrørte netvirksomhedens egen andel.

Sammenholdt giver de to afgørelser en klar regel: nævnet accepterer, at kravet følger **personen** (flytning og medhæftelse ændrer ikke risikoen), men afviser, at det følger **adressen, branchen eller ejerkredsen**. En ny juridisk person, der ikke selv har misligholdt, kan ikke mødes med depositum blot fordi der er personsammenfald med tidligere ejere.

Denne linje står i modsætning til den lempeligere praksis, der efter [11-115](#) og [21-553](#) gælder for erhvervsvirksomheder, hvor Konkurrenceankenævnets ældre praksis har tilladt at knytte depositumkravet til lokaliteten, når der er nærliggende risiko for tab ved levering til samme type erhvervsvirksomhed på adressen – men netop denne lokalitetsbaserede model kan efter tilsynets praksis ikke udstrækkes til private forbrugere.

Sag	Udfald	Bærende hensyn

11-73 (2003)	Stadfæstet	Uregelmæssigt betalingsmønster, restance på kravstidspunktet
11-78 (2003)	Stadfæstet	9 for sent betalte regninger og 6 inkassomeddelelser på 10 mdr.
11-115 (2004)	Stadfæstet	Erhvervskunde; flytterestance + gentagne fristoverskridelser
11-205 (2004)	Stadfæstet	Flytning og medhæftelse uden betydning; solidarisk hæftelse
11-211 (2004)	Ændret	Ny juridisk person uden egen misligholdelse; personsammenfald utilstrækkeligt
11-378 (2006)	Stadfæstet	Ubetalte a conto-fakturaer; sikkerhed som vilkår for netadgang

LOV

[Elforsyningsloven § 6d](#)
[Elforsyningsloven § 77, stk. 1](#)

PRAKSIS

Energiklagenævnet · Klage over Energitilsynets afgørelse om opkrævning af depositum	26.02.2007
Energiklagenævnet · Krav om sikkerhedsstillelse for netadgang som betingelse for leverandørskifte	28.03.2006
Energiklagenævnet · Energiklagenævnets afgørelse om Vestforsynings krav om depositum fra Hotel Vinderup ApS	16.09.2004
Energiklagenævnet · Energiklagenævnets afgørelse om Odense Energis krav om depositum for ellevering	15.09.2004
Energiklagenævnet · Klage over Energitilsynets afgørelse vedrørende krav om depositum for ellevering	13.02.2004
Energiklagenævnet · Energiklagenævnets afgørelse om NESA's opkrævning af depositum	28.10.2003
Energiklagenævnet · Klage over opkrævning af depositum for ellevering	25.08.2003

§ 5 Sikkerhedsstillelse, afbrydelse og adgangen til leverandørskifte

Retten til frit leverandørvalg følger af [elforsyningsloven § 6, stk. 1](#), hvorefter en elkunde frit kan vælge elhandelsvirksomhed og elprodukt, og hvorefter der ikke må opkræves gebyr ved skift. Forbuddet blev indsat i 2006, og lovgiver begrundede det udtrykkeligt med, at

»Et gebyr kan være en barriere for, at forbrugeren skifter leverandør og dermed være konkurrencebegrænsende.«

Spørgsmålet i praksis har været, om et netselskab lovligt kan afskære et leverandørskifte, når forsyningen er afbrudt for restance. Det gjorde Energiklagenævnet op i [11-378](#). En forbruger ønskede at skifte til OK A.m.b.a., men skiftet blev annulleret, fordi netselskabet havde afbrudt forsyningen for manglende betaling af a conto-regninger. Energitilsynet foretog sig ikke yderligere, fordi kunden kunne få netadgangen genetableret – og dermed skiftet gennemført – ved at stille sikkerhed for fremtidig betaling af netbenyttelse.

Energiklagenævnet stadfæstede og fandt det **ikke urimeligt**, at netselskabet betingede genetableringen af netadgangen af sikkerhed for fremtidige betalinger, netop fordi genetablering er en forudsætning for, at et leverandørskifte kan gennemføres. Nævnet henviste til den almindelige depositumnorm – at sikkerhed kan kræves, når forbrugeren umiddelbart forud gentagne gange har overskredet betalingsfristen – og konstaterede, at betingelsen var opfyldt, da a conto-fakturaerne ikke var betalt.

Afgørelsen skal læses sammen med to forbehold, nævnet selv opstiller:

- Nævnet tog **ikke** stilling til, om de underliggende opkrævninger var korrekte, eller om selve afbrydelsen var lovlig – det hørte under Ankenævnet på Energiområdet og domstolene.
- Sikkerheden angik alene **fremtidige** betalinger for netbenyttelse, ikke afvikling af den historiske restance.

Dette sidste er i dag udbygget i regelgrundlaget. Efter [Elleveringsbekendtgørelsen § 30](#) kan en elhandelsvirksomhed **ikke** hæve leveringsaftalen eller foranstalte afbrydelse på grund af manglende betaling for allerede afholdt forbrug; ophævelse kan kun ske, hvis et lovligt fremsat krav om sikkerhedsstillelse ikke opfyldes inden fristen – og ikke, hvis der er indgået anden aftale om sikring af den fremtidige betaling. Forsyningsafbrydelse kan efter samme bestemmelse ikke gennemføres, hvis husholdningsforbrugeren modtager levering fra en anden elhandelsvirksomhed. Efter [§ 32](#) skal virksomheden i varslet oplyse, at afbrydelse undgås ved at få levering fra en anden elhandelsvirksomhed inden gennemførelsen, og kunden skal have skriftlig, individuel meddelelse om afbrydelsestidspunktet. Leverandørskiftet er med andre ord blevet den lovbestemte udvej fra afbrydelse – hvilket er den præcise modsætning til situationen i [11-378](#), hvor afbrydelsen blokerede for skiftet.

Hvor sikkerheden er stillet, gælder efter [§ 33](#), at midlerne skal holdes adskilt fra virksomhedens formue, forrentes med Nationalbankens udlånsrente (når den er positiv) og tilbagebetales, når kunden har betalt rettidigt i ét år, eller når aftaleforholdet ophører. Dette svarer til den tilbagekaldelsesnorm, Energitilsynet allerede anvendte i [11-115](#), hvor det blev tilkendegivet, at depositumkravet som udgangspunkt skulle tilbagekaldes, hvis kunden gennem ét år havde betalt samtlige forfaldne regninger rettidigt.

De processuelle sider af selve skiftet reguleres af [Elleveringsbekendtgørelsen § 20](#): elkunden kan bede sin elhandelsvirksomhed annullere et leverandørskift i datahubben ved fortrydelse eller klage over fejlagtigt anmeldt skift, og besvares anmodningen ikke inden 5 hverdage, anses det for passiv accept af annulleringen.

LOV	Elforsyningsloven § 6, stk. 1	Elleveringsbekendtgørelsen § 20	
	Elleveringsbekendtgørelsen § 30	Elleveringsbekendtgørelsen § 32	Elleveringsbekendtgørelsen § 33
PRAKSIS	Energiklagenævnet · Krav om sikkerhedsstillelse for netadgang som betingelse for leverandørskifte		28.03.2006
	Energiklagenævnet · Klage over Energitilsynets afgørelse vedrørende krav om depositum for ellevering		13.02.2004

§ 6 Bevis- og dokumentationskrav i nævnets sagsbehandling

Energiklagenævnet fører en prøvelse på skriftligt grundlag, og bevisbyrdefordelingen følger et forholdsvis fast mønster.

Virksomheden skal kunne dokumentere betalingsforløbet. I depositumsagerne er det de fremlagte oversigter over rykkerskrivelser, inkassomeddelelser, lukkevarsler og forfaldsdatoer, der bærer afgørelserne. I [11-78](#) og [11-73](#) er det netop antallet af dokumenterede for sent betalte regninger, nævnet regner på. Foreligger dokumentationen ikke – som i [11-211](#), hvor selskabet ikke selv havde misligholdt – falder kravet.

Kunden skal kunne modbevise virksomhedens opgørelse. I [11-73](#) lagde tilsynet vægt på, at forbrugeren »ikke havde dokumenteret et andet betalingsmønster end det, NESAs havde oplyst«, og nævnet tiltrådte det. Blot at bestride opgørelsen er ikke nok.

Grundlaget skal være anmeldte leveringsbetingelser. Nævnet vurderer depositumkravet i lyset af de betingelser, der var gældende og anmeldt på **kravtidspunktet**. I [11-73](#) vurderede nævnet udtrykkeligt

sagen efter NESA's 1991-betingelser, fordi depositummet blev opkrævet i november 2001 – ikke efter de reviderede 2002-betingelser. Samme tidsmæssige disciplin viser sig i [25/00471](#), hvor nævnet fastslog, at en ny bekendtgørelse, der trådte i kraft under klagesagen, ikke ændrede ved, at tilsynets påbud var truffet lovligt efter de regler, der var gældende, da påbuddet blev udstedt.

Egentlig bevisførelse hører under domstolene. Nævnet formulerer selv sin bevismæssige rækkevidde i [11-99](#): nævnet anser sig som udgangspunkt for kompetent til at tage stilling til bevisspørgsmål, men ikke hvis der foreligger elementer, som ikke kan oplyses med de midler, forvaltningsmyndigheder råder over. En tvist om divergens mellem faktisk og målt elforbrug forudsætter en egentlig bevismæssig bedømmelse og må derfor henvises til domstolsbehandling – og nævnet fandt samtidig ikke grundlag for at betegne kravet om betaling for det registrerede forbrug som urimeligt efter elforsyningsloven.

Tilsynet har ikke pligt til at realitetsbehandle enhver henvendelse. I [18/07154](#) fastslog nævnet, at en tilsynsmyndighed efter almindelige forvaltningsretlige principper først har pligt til at realitetsbehandle, når der rejses »en konkret og begrundet mistanke om en lovovertrædelse af betydning«. En fornyet henvendelse uden nye oplysninger kan afvises.

Sagsbehandlingsfejl fører ikke automatisk til hjemvisning. I [11-211](#) konstaterede nævnet, at Energitilsynet havde undladt at høre klagerens advokat over forsyningens redegørelse i strid med forvaltningslovens kapitel 5, men realitetsbehandlede alligevel klagen, fordi klageren havde haft mulighed for at fremkomme med sine bemærkninger under nævnets behandling. Reparationssynspunktet er gennemgående.

LOV	Elforsyningsloven § 77, stk. 1	Forvaltningsloven § 19, stk. 1	
PRAKSIS	Energiklagenævnet · Energiklagenævnet stadfæster påbud til elhandelsvirksomhed om gennemsigtighed i elkontrakter		01.12.2025
	Energiklagenævnet · Klage over Forsyningstilsynets afvisning af at genbehandle sag om tilbagebetaling af overdækning		30.04.2019
	Energiklagenævnet · Energiklagenævnets afgørelse om Vestforsynings krav om depositum fra Hotel Vinderup ApS		16.09.2004
	Energiklagenævnet · Klage over betaling for elforbrug - sag om elmålers nøjagtighed		13.02.2004
	Energiklagenævnet · Energiklagenævnets afgørelse om NESA's opkrævning af depositum		28.10.2003
	Energiklagenævnet · Klage over opkrævning af depositum for ellevering		25.08.2003

§ 7 Klagegang, frister og opsættende virkning ved Energiklagenævnet

Klageadgangen følger af [elforsyningsloven § 89](#). Efter [stk. 2](#) kan Forsyningstilsynets og ministerens afgørelser ikke indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet, og de kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger. Nævnets afgørelser er dermed **bindende** i forvaltningshierarkiet – der er ingen henstillende karakter som ved de private ankenævn.

De centrale frister er:

- **Klagefrist: 4 uger** efter, at afgørelsen er meddelt, jf. [§ 89, stk. 4](#).
- **Søgsmålsfrist: 6 måneder** efter, at nævnets afgørelse er meddelt, jf. [§ 89, stk. 5](#); er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen fra bekendtgørelsen.

Nævnet håndhæver klagefristen stramt. I [22/01880](#) blev en klage afvist, fordi den var indgivet **to dage** for sent; nævnet præciserede beregningen:

»Afgørelsen anses for at være meddelt på det tidspunkt, hvor meddelelsen om afgørelsen er kommet frem til klager.«

Nævnet kan efter ulovbestemte forvaltningsretlige regler meddele **oprejsningsbevilling**, men kun ved helt særlige omstændigheder – og bevisbyrden ligger hos klageren. I [22/01880](#), [22/03196](#) og [25/00934](#) rettede nævnet i alle tre sager henvendelse til klageren om årsagen til fristoverskridelsen; da der ikke blev oplyst om sygdom eller andre undskyldelige forhold, og da der var givet korrekt klagevejledning, blev klagerne afvist. I [25/00934](#) var fristen overskredet med to måneder.

Nævnets organisation og formandskompetence er i dag reguleret i lov om Energiklagenævnet. Efter [lov om Energiklagenævnet § 6](#) kan formanden på nævnets vegne afvise klager, afgøre spørgsmål om **opsættende virkning**, træffe afgørelse om aktindsigt og om genoptagelse. Praksis om opsættende virkning er restriktiv og beror på en konkret afvejning; nævnet har blandt andet behandlet spørgsmålet efter [bekendtgørelse om forretningsorden for Energiklagenævnet](#). Formandsafgørelser om afvisning er truffet efter samme grundlag i bl.a. [22/01880](#) og [22/03196](#).

For forbrugeren er den praktiske konsekvens, at der er **to spor**: klager over Forsyningstilsynets afgørelser om urimelige priser og betingelser går til Energiklagenævnet inden 4 uger, mens den konkrete tvist med elhandelsvirksomheden – herunder om regningen og om afbrydelsen – skal indbringes for Ankenævnet på Energiområdet. Efter [Elleveringsbekendtgørelsen § 36](#) skal elhandelsvirksomheden i øvrigt selv tilbyde klagebehandling »på en enkel, retfærdig og hurtig måde«, må ikke opsige aftalen eller afbryde leveringen af de grunde, klagen angår, og skal ved delvist afslag oplyse husholdningsforbrugeren om adgangen til Ankenævnet på Energiområdet.

LOV

[Elforsyningsloven § 89, stk. 1-5](#)
[Elleveringsbekendtgørelsen § 36](#)
[Lov om Energiklagenævnet § 6](#)

PRAKSIS	Energiklagenævnet · Energiklagenævnet afviser klage over Rødovre Kommunes meddelelse om fjernvarmetilslutning – manglende kompetence	27.05.2026
	Energiklagenævnet · Energiklagenævnets afvisning af klage grundet overskredet klagefrist vedrørende Evidas tariffberegning	27.03.2025
	Energiklagenævnet · Afvisning af klage over afslag på tilskud fra Bygningspuljen på grund af overskredet klagefrist	06.07.2022
	Energiklagenævnet · Klage over afslag på tilskud til energibesparelser afvist grundet overskredet klagefrist	06.07.2022

§ 8 Nyere nævnspraksis: gennemsigtighed og ikke-diskrimination som selvstændige normer

Efter afskaffelsen af forsyningspligten i 2015 har tyngden i nævnets forbrugerrelaterede praksis forskudt sig fra depositum til **gennemsigtighed og ikke-diskrimination** – men de bærende normer er de samme.

Allerede i [1011-10-2](#) prøvede nævnet et påbud til SK Elnet A/S om hjemmesideindretning. Energitilsynet havde efter stikprøvekontrol fundet, at netvirksomhedens hjemmeside, der blev delt med koncernens kommercielle selskaber, ikke levede op til kravene om gennemsigtighed og ikke-diskriminerende adfærd i det dagældende [elforsyningsloven § 6, stk. 4](#) – i dag [§ 6 d](#) – sammenholdt med reglerne om intern overvågning i [§](#)

20 a, og havde udstedt påbud efter dagældende § 85 c. Sagen viser, at rimeligheds- og gennemsigtighedsnormen ikke kun rammer priser og depositum, men også den måde, virksomheden præsenterer sig for kunderne på.

Den nyeste og mest markante afgørelse er 25/00471, hvor Energiklagenævnet stadfæstede Forsyningstilsynets påbud til en elhandelsvirksomhed om at overholde kravene i [Elleveringsbekendtgørelsen § 3](#), jf.

[forbrugeraftaleloven § 8](#). Nævnet lagde vægt på tre forhold, der er direkte overførbare til andre elhandelsvirksomheder:

- **Modstridende prisoplysninger.** Virksomheden beskrev et fastprisprodukt som uafhængigt af døgntid, mens de anførte priseksempler forudsatte afhængighed af forbrugsmønstret.
- **Varigt medie.** Henvisning til links på virksomhedens egen hjemmeside udgjorde ikke kontraktbetingelserne, fordi de ikke lagres hos kunden og frit kan ændres af virksomheden – og derfor ikke opfylder kravet om uændret gengivelse.
- **Elektricitet er en vare.** Nævnet stadfæstede, at kontrakten udtrykkeligt skal oplyse, at købelovens mangelsregler finder anvendelse.

Nævnet afviste samtidig, at Forsyningstilsynet havde tilsidesat vejledningspligten efter [forvaltningsloven § 7](#), fordi tilsynet i partshøringen havde redegjort grundigt for manglerne, og erklærede sig **inkompetent** til at tage stilling til virksomhedens ønske om at få tilbagekaldt tilsynets politianmeldelse – en anmeldelse er en procesledende beslutning, ikke en forvaltningsafgørelse. Påbudshjemlen er i dag [elforsyningsloven § 85 d, stk. 1](#), og Forsyningstilsynets tilsyn med elhandelsvirksomhedernes overholdelse af [elleveringsbekendtgørelsen](#) følger af [§ 38](#) i bekendtgørelsen.

Som fortolkningsbaggrund er også nævnets varmemforsyningspraksis om leveringsbetingelser relevant. I 21-345 ophævede nævnet en tilsynsafgørelse og fandt det ikke urimeligt at fastholde kunden på det målte forbrug efter en skjult rørskaade. Nævnet tiltrådte, at udgangspunktet for rimelighedsbedømmelsen er **leveringsbetingelsernes egne regler** om kundens vedligeholdelsespligt og ansvar for spild, og at disse ikke generelt kunne anses for urimelige. Afgørelsen illustrerer, at nævnets rimelighedsprøvelse er en prøvelse af, om de anmeldte vilkår og deres anvendelse holder sig inden for lovens ramme – ikke en fri billighedsvurdering.

LOV

[Elforsyningsloven § 6d](#)
[Elforsyningsloven § 85d, stk. 1](#)
[Elleveringsbekendtgørelsen § 3](#)
[Forbrugerftaleloven § 8, stk. 1](#)

PRAKSIS	Energiklagenævnet · Energiklagenævnet stadfæster påbud til elhandelsvirksomhed om gennemsigtighed i elkontrakter	01.12.2025
	Energiklagenævnet · Energiklagenævnets afgørelse om påbud vedrørende SK Elnet A/S' hjemmesideindretning	07.03.2011
	Energiklagenævnet · Afgørelse om betaling for spædevand og merforbrug efter rørskaade	13.10.2005

Parallel domstols- og tilsynspraksis om skifterelaterede gebyrer og hæftelse

Hvor Energiklagenævnet prøver Forsyningstilsynets afgørelser, er de civilretlige og markedsføringsretlige sider af leverandørskiftet afgjort ved domstolene og af Forbrugerombudsmanden. Her ligger den seneste og skarpeste praksis om gebyrforbuddet i [elforsyningsloven § 6, stk. 1](#).

Den ledende dom er Sø- og Handelsrettens dom af 13. januar 2026 i sagen [Forbrugerombudsmanden mod Velkommen A/S](#). Selskabet havde i sine leveringsbetingelser for privatkunder med **variabel** elpris opkrævet et »frikøbsbeløb« på mindst 800 kr. ved opsigelse inden udløbet af en uopsigelsesperiode på 5 måneder plus 1 måneds varsel, og gjorde gældende, at der ikke var tale om et gebyr, men om en standardiseret erstatning efter almindelige misligholdelsesbeføjelser. Retten gav Forbrugerombudsmanden fuldt medhold: et standardiseret erstatningsbeløb kan ikke udregnes som et gennemsnit af tab på tværs af indbyrdes uafhængige kontrakter, og et gennemført syn og skøn viste, at det gennemsnitlige tab var markant mindre end det opkrævede beløb. Frikøbsbeløbet var derfor et skifterelateret gebyr i strid med [elforsyningsloven § 6, stk. 1](#) og elleveringsbekendtgørelsen, og vilkåret blev kendt ugyldigt efter [aftaleloven § 38 c](#), jf. [§ 36](#). Selskabet blev pålagt at ophøre, at tilbagebetale og at orientere kunderne, jf. [markedsføringsloven § 24, stk. 1](#).

Højesteret afviste ved kendelse af 20. marts 2026 den direkte anke, [BS-4104/2026-HJR](#). Efter [retsplejelovent § 368, stk. 4](#) kræver anke fra Sø- og Handelsretten til Højesteret, at sagen er af principiel karakter. Højesteret fastslog, at hovedspørgsmålet – om frikøbsbeløbet stred mod forbuddet mod skifterelaterede gebyrer – »beror på en konkret vurdering af sagens omstændigheder«, og at sagen dermed ikke var principiel. Sø- og Handelsrettens dom står derfor ved magt i sin helhed. Højesteret har således ikke selv taget materiel stilling til gebyrforbuddet, men har med afvisningen bekræftet, at spørgsmålet er et konkret bevis- og vurderingsspørgsmål.

Retstilstanden er i dag kodificeret i [Elleveringsbekendtgørelsen § 21](#): et skifterelateret gebyr kan **kun** opkræves af en husholdningsforbruger eller en lille virksomhed, der frivilligt har opsagt en **fastpriskontrakt** før udløb, og kun hvis gebyret indgår i en frivilligt indgået kontrakt, er tydeligt oplyst inden aftaleindgåelsen og er forholdsmæssigt og ikke overstiger det direkte økonomiske tab. Bekendtgørelsen placerer udtrykkeligt **bevisbyrden for det direkte økonomiske tab hos elhandelsvirksomheden**.

Forbrugerombudsmanden har fulgt samme linje i en række tilsynssager: et fast opsigelsesgebyr på 1.200 kr. ved førtidig opsigelse af en fastpriskontrakt blev fundet ulovligt og uforholdsmæssigt og uden retsvirkning over for forbrugerne ([Forbrugerombudsmandens afgørelse af 14. august 2024](#)), og et fast gebyr på 1.500 kr. ved skift i bindingsperioden blev tilsvarende underkendt for manglende proportionalitet ([afgørelse af 12. juni 2025](#)). Hertil kommer indskærpelser om vildledende **varsling** af overgang til nye variable elaftaler og opdaterede standardvilkår ([afgørelse af 18. september 2024](#)) og om vildledende salg af elaftaler koblet til produktrabatter i detailbutikker ([afgørelse af 25. oktober 2024](#)).

På hæftelsessiden viser byretspraksis, at ansvaret for forbrugsudgifter ikke automatisk følger den, der bruger strømmen. I [BS-48880/2021-FRB](#) fik en ejerforening medhold i krav på ca. 191.545 kr. i ubetalte fællesudgifter, forbrugsafgifter til varme, vand og el samt fælleslån mod **både** den tidligere og den nuværende ejer af en erhvervslejlighed. Den tidligere ejer havde blandt andet påberåbt sig [elforsyningsloven § 6](#) og målerbekendtgørelsens regler mod opsætning af bimålere, men indsigelserne var retskraftigt afgjort ved tidligere landsretsdomme. Den nuværende ejer hæftede solidarisk efter vedtægternes bestemmelse om, at køber indtræder i sælgers forpligtelser, og hæftelsen kunne ikke begrænses til den tinglyste sikkerhed, fordi køberen havde konkret viden om restancen og de verserende retssager.

Denne linje er sammenlignelig med Energiklagenævnets egen i [11-205](#): hæftelsen for forbrugsudgifter er solidarisk og følger det underliggende skyldforhold, medmindre andet er aftalt. Hæftelsen er i dag også lovreguleret gennem [elforsyningsloven § 6 c](#), hvorefter ejeren af en ejendom skal betale for levering til et aftage nummer, når der ikke foreligger en leveringsaftale.

Der ses ikke landsretspraksis, der direkte prøver Energiklagenævnets depositum- og leverandørskiftepraksis; domstolsprøvelsen af området har hidtil koncentreret sig om Sø- og Handelsretten og om de civile retlige hæftelsesspørgsmål ved byretterne.

LOV	Aftaleloven § 36	Aftaleloven § 38c	Elforsyningsloven § 6, stk. 1
	Elforsyningsloven § 6c	Elleveringsbekendtgørelsen § 21	Markedsføringsloven § 24, stk. 1
	Retsplejeloven § 368, stk. 4		
PRAKSIS	Højesteret · Højesteret afviser Velkommens direkte ankesag om ulovligt frikøbsgebyr på variable elaftaler		20.03.2026
	Sø- og Handelsretten · Dom om ulovlige gebyrer ved opsigelse af elaftaler - Forbrugerombudsmanden mod Velkommen A/S		13.01.2026
	Byretten · Ejerforening fik medhold i krav om betaling af fællesudgifter mod både tidligere og nuværende ejer		03.05.2024
	Forbrugerombudsmanden · Elselskabs opkrævning af ulovligt opsigelsesgebyr på 1.500 kr. ved skift i bindingsperioden		12.06.2025
	Forbrugerombudsmanden · Vildledende markedsføring og manglende oplysning ved salg af elaftaler i detailbutik		25.10.2024
	Forbrugerombudsmanden · Elselskab indskræpes for vildledende varsling om ændring af elaftalevilkår		18.09.2024
	Forbrugerombudsmanden · Elselskabs opkrævning af ulovligt og uforholdsmæssigt højt opsigelsesgebyr på 1.200 kr.		14.08.2024
	Energiklagenævnet · Energiklagenævnets afgørelse om Odense Energis krav om depositum for ellevering		15.09.2004

§ 10 Sammenfatning: nævnets linje i syv punkter

- 1. Normen er rimelighed, ikke rigtighed.** Energiklagenævnet prøver, om et krav eller et vilkår er *urimeligt* efter [elforsyningsloven § 6 d](#), jf. indgrebshjemlen i [§ 77, stk. 1](#) – ikke om virksomhedens opgørelse er civilretligt korrekt. Prøvelsen tager udgangspunkt i virksomhedens **anmeldte** leveringsbetingelser, som de så ud på kravtidspunktet.
- 2. Depositum kræver aktuel, egen misligholdelse.** Den bærende betingelse, formuleret i [11-205](#) og gentaget i [11-378](#), er, at kunden **umiddelbart forud** for kravet gentagne gange har overskredet den almindelige betalingsfrist. Historiske eller ubetydelige restancer rækker ikke.
- 3. Kravet følger personen – ikke adressen eller ejerkredsen.** Flytning og medhæftelse ændrer ikke risikoen, jf. [11-205](#). Men et krav mod en ny juridisk person, der ikke selv har misligholdt, er urimeligt, blot fordi der er personsammenfald med tidligere ejere, jf. [11-211](#) – og kravet kan ikke bygges på restancer i andre selskabers kontraktforhold.
- 4. Proportionalitet og mindre indgribende midler tæller.** Hyppigere afregning, accept af forkortet lukkevarsel og forudgående varsling med rimelig frist trækker ned i rimelighedsvurderingen, jf. [11-211](#) og [11-73](#). Kravene til varsel, størrelse (maks. 5 måneders betaling), forrentning og tilbagebetaling er i dag positiv ret i [Elleveringsbekendtgørelsen §§ 30-33](#).
- 5. Sikkerhedsstillelse må gerne være betingelse for netadgang og dermed for leverandørskifte.** Det er hovedresultatet i [11-378](#). Efter det nuværende regelsæt er billedet dog vendt: leverandørskifte er blevet den

lovbestemte udvej fra afbrydelse, jf. [Elleveringsbekendtgørelsen § 30](#) og [§ 32](#), og der må ikke afbrydes for allerede afholdt forbrug.

6. Kompetencesnittet er skarpt, men ikke formalistisk. Tvister om forbrugsopgørelsen og afbrydelsens berettigelse hører under Ankenævnet på Energiområdet og domstolene, jf. [11-378](#) og [20-05624](#) – og Energiklagenævnet kan ikke videresende dertil. Men en uenighed bliver ikke civilretlig, blot fordi den udspringer af et kontraktforhold: fortolkning af godkendte vilkår er en offentligretlig tvist under tilsynets kompetence, jf. [24/09249](#).

7. Gebyrforbuddet ved leverandørskifte håndhæves andesteds – og hårdt. Skift må ikke koste gebyr, jf. [elforsyningsloven § 6, stk. 1](#). Sø- og Handelsretten underkendte i [dommen af 13. januar 2026](#) et »frikøbsbeløb« på variable elaftaler som et ulovligt skifterelateret gebyr, og Højesteret afviste anken i [BS-4104/2026-HJR](#) som ikke-principiel. Kun frivillig førtidig opsigelse af en fastpriskontrakt kan udløse et forholdsmæssigt gebyr, og bevisbyrden for tabet ligger hos elhandelsvirksomheden, jf. [Elleveringsbekendtgørelsen § 21](#).

Afgrænsning: oversigten dækker ikke tariffernes størrelse og struktur, jf. [elforsyning-tariffer](#) , nettilslutningsforhold, jf. [nettilslutning-energi](#), eller netvirksomhedernes indtægtsrammer efter [elforsyningsloven § 69](#).

LOV	Elforsyningsloven § 6, stk. 1	Elforsyningsloven § 6d	Elforsyningsloven § 77, stk. 1
	Elleveringsbekendtgørelsen § 21	Elleveringsbekendtgørelsen § 30	
PRAKSIS	Højesteret · Højesteret afviser Velkommens direkte ankesag om ulovligt frikøbsgebyr på variable elaftaler Sø- og Handelsretten · Dom om ulovlige gebyrer ved opsigelse af elaftaler - Forbrugerombudsmanden mod Velkommen A/S Energiklagenævnet · Energiklagenævnet ophæver afgørelse: Netselskabs administration af tilslutningsbestemmelser vedrørende frigjort leveringsomfang er en offentligretlig tvist Energiklagenævnet · Energiklagenævnets afvisning af klage om udtrædelse af fjernvarmeforsyning grundet manglende kompetence Energiklagenævnet · Krav om sikkerhedsstillelse for netadgang som betingelse for leverandørskifte Energiklagenævnet · Energiklagenævnets afgørelse om Vestforsynings krav om depositum fra Hotel Vinderup ApS Energiklagenævnet · Energiklagenævnets afgørelse om Odense Energis krav om depositum for ellevering Energiklagenævnet · Klage over opkrævning af depositum for ellevering		20.03.2026 13.01.2026 17.10.2025 07.10.2020 28.03.2006 16.09.2004 15.09.2004 25.08.2003

REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

Elforsyningsloven § 6	stk. 1	Elforsyningsloven § 6b	stk. 2
Elforsyningsloven § 6d		Elforsyningsloven § 77	stk. 1
Elforsyningsloven § 89	stk. 1	Elleveringsbekendtgørelsen § 30	stk. 1
Lov om Forsyningstilsynet § 3	stk. 3		

MATERIALE

Citerede afgørelser

26 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

1

20.03.2026	Højesteret afviser Velkommens direkte ankesag om ulovligt frikøbsgebyr på variable elaftaler	10568-12472
------------	--	-------------

SØ- OG HANDELSRET TEN · SPECIALRET

1

13.01.2026	Dom om ulovlige gebyrer ved opsigelse af elaftaler - Forbrugerombudsmanden mod Velkommen A/S	
------------	--	--

BYRET TEN · FØRSTE INSTANS

1

03.05.2024	Ejerforening fik medhold i krav om betaling af fællesudgifter mod både tidligere og nuværende ejer	9802-11458
------------	--	------------

ENERGIKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

19

27.05.2026	Energiklagenævnet afviser klage over Rødovre Kommunes meddelelse om fjernvarmetilslutning – manglende kompetence	26-04672
01.12.2025	Energiklagenævnet stadfæster påbud til elhandelsvirksomhed om gennemsigtighed i elkontrakter	25/00471
17.10.2025	Energiklagenævnet ophæver afgørelse: Netselskabs administration af tilslutningsbestemmelser vedrørende frigjort leveringsomfang er en offentligretlig tvist	24/09249
27.03.2025	Energiklagenævnets afvisning af klage grundet overskredet klagefrist vedrørende Evidas tariffberegning	25/00934
06.07.2022	Afvisning af klage over afslag på tilskud fra Bygningspuljen på grund af overskredet klagefrist	22/01880
06.07.2022	Klage over afslag på tilskud til energibesparelser afvist grundet overskredet klagefrist	22/03196
07.10.2020	Energiklagenævnets afvisning af klage om udtrædelse af fjernvarmeforsyning grundet manglende kompetence	20/05624
30.04.2019	Klage over Forsyningstilsynets afvisning af at genbehandle sag om tilbagebetaling af overdækning	18/07154
07.03.2011	Energiklagenævnets afgørelse om påbud vedrørende SK Elnet A/S' hjemmesideindretning	1011-10-2
05.05.2008	Afvisning af klage over elforsyning på grund af manglende præcisering og kompetence	11-536.
26.02.2007	Klage over Energitilsynets afgørelse om opkrævning af depositum	21-553
28.03.2006	Krav om sikkerhedsstillelse for netadgang som betingelse for leverandørskifte	11-378.
13.10.2005	Afgørelse om betaling for spædevand og merforbrug efter rørskeade	21-345
16.09.2004	Energiklagenævnets afgørelse om Vestforsynings krav om depositum fra Hotel Vinderup ApS	11-211

15.09.2004	Energiklagenævnets afgørelse om Odense Energis krav om depositum for ellevering	11-205
13.02.2004	Klage over Energitilsynets afgørelse vedrørende krav om depositum for ellevering	11-115
13.02.2004	Klage over betaling for elforbrug - sag om elmålers nøjagtighed	11-99
28.10.2003	Energiklagenævnets afgørelse om NESA's opkrævning af depositum	11-78
25.08.2003	Klage over opkrævning af depositum for ellevering	11-73

FORBRUGEROMBUDSMANDEN · NÆVN / KLAGEINSTANS

4

12.06.2025	Elselskabs opkrævning af ulovligt opsigelsesgebyr på 1.500 kr. ved skift i bindingsperioden	
25.10.2024	Vildledende markedsføring og manglende oplysning ved salg af elaftaler i detailbutik	
18.09.2024	Elselskab indskræpes for vildledende varsling om ændring af elaftalevilkår	
14.08.2024	Elselskabs opkrævning af ulovligt og uforholdsmæssigt højt opsigelsesgebyr på 1.200 kr.	